

Nieuwsbrief

September 2020

Lieve familie, vrienden en nieuwsbrieflezers,

Wie had dat nu ooit kunnen bedenken, dat deze nieuwsbrief in Nunspeet geschreven zou worden? Terwijl ik er zelfs al rekening mee hield dat mijn verlof in december misschien wel niet door zou kunnen gaan met al die ontwikkelingen rondom corona, kwam daar opeens het moment dat besloten is dat ik zo spoedig mogelijk naar Nederland zou reizen. Wat is er gebeurd?

Halverwege de maand juli werd duidelijk dat onze Bijbelschool het hele jaar niet meer open zou gaan. Ook al mijn conferenties werden afgelast. Op het moment van schrijven zijn de scholen nog steeds dicht, maar al zouden zij dit jaar nog opengaan, er werd besloten dat ik sowieso niet meer het land mocht doorreizen. Het aantal coronabesmettingen begon ook in Zambia sneller te stijgen. Met name vanuit de hoofdstad Lusaka en de Copperbelt, gebieden waar ik vaak was in de achterliggende jaren en nog weer hoopte heen te gaan in 2020, komen schokkende verhalen van mensen die ik ken.

Er kwam een streep door de hele jaarplanning. Ik zat op dat moment al bijna vier maanden min of meer vast op de zendingspost. Hooguit een keer in de veertien dagen ging ik met een mondkapje op even naar de stad om boodschappen te doen. Verder werkte ik vanuit mijn huisje in de stille bush. Had daar vrede mee en ik verveelde me geen moment. We waren juist aan iets nieuws begonnen! In de vorige nieuwsbrief vertelde ik al over het filmproject waar ik met juf Martha aan werkte. Regelmatig ontving ik kinderen op mijn veranda, die een van onze filmpjes met een Bijbelverhaal op mijn laptop kwamen kijken.

Vanuit het land kregen we de vraag of we dergelijk materiaal ook in het Engels zouden kunnen maken voor kinderen die onze stamtaal niet spreken. En daar was ik dus net mee begonnen. Een prachtige klus, die heel wat uurtjes per week vult! Daarnaast had Evangeliestek vanuit Nederland ook weer mijn medewerking gevraagd voor het ontwikkelen van evangelisatielessen voor kinderen. Mooi werk!

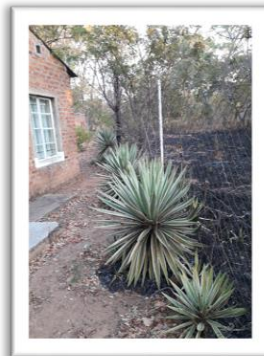
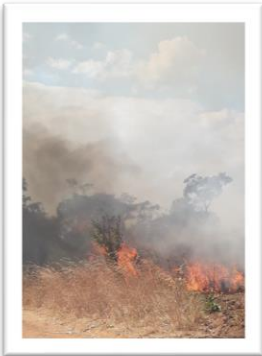
Vragen of meer weten?

Neem gerust contact op met de thuisfrontcommissie: TFC Marjanne in Zambia | p/a Kuntzestraat 94 | 8071 KV Nunspeet
t (0341) 26 08 93 | e marjanneinzambia@cgknunspeet.nl

Adres Marjanne Hendriksen: p/a Laan 44-C | 8071 JB | Nunspeet
t 06-57529719 | e marjannehendriksen@hotmail.com

Nu is het leven vaak verrassend. In Zambia zeker. Soms moet je onverwachts je werk onderbreken om een brand te blussen op de zendingspost. Uren kun je daarmee zoet zijn. We slaan het vuur uit met verse boomtakken. Het vuur kwam dit jaar akelig dichtbij. Gelukkig zijn onze huizen gespaard, maar een deel van de boerderijvelden (de boomgaard) konden we niet redden.

Als gevolg van de bosbranden vallen er regelmatig bomen om. Een viel op onze elektriciteitslijn. En dan zit je urenlang zonder stroom. Dat zaten we sowieso al. Elke dag tien uur! Dit jaar heeft de post zelfs een hele week achter elkaar geen elektriciteit gehad. Dat dit een groot effect heeft op de arbeidsproductiviteit zal duidelijk zijn ...

Vandaar dat eind juli, toen duidelijk werd dat mijn eigenlijke werk in 2020 niet meer mogelijk zou zijn, de directeur voorstelde om vanuit Nederland het filmproject uit te gaan bouwen. Hij wil dat ik zo'n 200 Bijbelverhalen verwerk tot korte filmpjes, die dan via whatsapp en facebook verspreid kunnen worden. Met betere faciliteiten zou ik nu veel meer voor het project kunnen betekenen. Bovendien maakten hij en zijn vrouw zich zorgen om mij vanwege de toenemende corona in het land, de gesloten grenzen ed.

Voor mij kwam hun advies heel onverwachts. Een paar pittige dagen volgden van worstelen om Gods weg hierin te ontdekken. Maar God is zo trouw! Hij spreekt door zijn Woord en wijst de weg!! Hoe? Daar heb ik voor mijn thuisgemeente een kerkbladbericht over geschreven. Wie belangstelling heeft, mag me daar gerust om vragen!

Maar wat een hectiek als je maandagavond een ticket voorgeschoteld krijgt, dinsdag je koffer moet pakken en je huisje 'mouse proof' moet maken om woensdagmorgen de zendingspost te verlaten. Net voor mijn vertrek kwamen er nog vijf jonge vriendjes vragen om een Bijbelfilmpje ...

Mijn directeur en zijn vrouw brachten me naar het vliegveld in de hoofdstad. Wat viel het afscheid zwaar. Het idee dat je niet weet wanneer je ooit weer in Zambia aan het werk kan, maakte het zo anders dan anders ...

En voor je het goed en wel beseft, ben je in Nederland! De eerste twee weken in quarantaine.

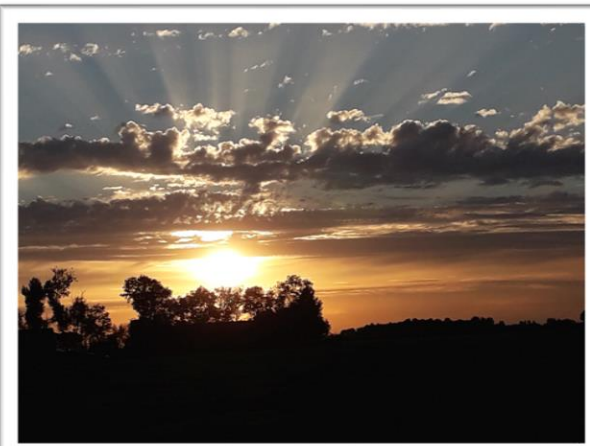

Dat was geen straf. Ik mocht bij een vriendin verblijven in het dorp waar ik vroeger juf was. Sinds 2006 had ik geen Hollandse zomer meegemaakt. De kleuren en geuren! De lange zomeravonden! Het verrukkelijke zomerfruit! Groenten die ik al in geen jaren meer geproefd had ...

Het Hollandse uitzicht was magnifiek!

En elke avond genoot ik van de meest schitterende zonsondergangen. Elke dag een nieuw schilderij van onze creatieve Schepper!

En inderdaad: ik kan hier drie keer zoveel doen dan in Zambia. We hebben ons werk enorm kunnen uitbreiden. Per week gaan er nu zes filmpjes de deur uit. Een Bijbelverhaal in het Chinyanja, een in het Chibemba, drie in het Engels en nog een filmpje met kleuteractiviteiten.

Zelf stuur ik dit via whatsapp al naar meer dan 100 belangstellenden. Wat er daarna gebeurt, weten we

nauwelijks, maar dat het werkt als een olievlek is wel duidelijk. Ik hoor hoe in Zambia de filmpjes onder gezinnen van (zondagsschool)kinderen verspreid worden.

Vlak voordat ik Zambia verliet, kwam een kerkleider op bezoek. Twee jaar terug logeerde ik in Lusaka bij zijn gezin, toen ik voor zijn kerkverband een zondagsschooltraining gaf. Hij vertelde dat hij de filmpjes aan 127 mensen doorstuurt, voornamelijk predikanten, met het advies dit materiaal in de gemeenten te verspreiden.

Pas appte een moeder uit de Copperbelt dat haar dochtertje dagelijks vraagt of er alweer een nieuw Bijbelfilmpje is. Ik krijg berichtjes van predikanten uit Botswana, Kenia, Malawi, Nigeria, Namibië, Oeganda en Zuid-Afrika, hoe blij ze zijn met het Engelse materiaal voor de kinderen van hun gemeenten. In veel landen mogen zij al maandenlang niet naar school en kerk. Overweldigend dat we nu op deze manier nog steeds zo rijk kunnen zaaien!!

Met hoofd en hart ben ik nog wel veel in Zambia. Een paar keer per week heb ik contact met mensen daar. Overleg over de filmpjes in de lokale talen. Overleg over de administratieve taken die ik voor de zendingspost doe. Ook persoonlijke contacten met onderwijzers, (oud-)studenten en collega's. Het is goed om te weten wat ons over en weer bezig houdt, zodat we concreet voor elkaar kunnen bidden. Die verbondenheid over zovele kilometers heen is toch zo iets bijzonders. Dat de techniek het mogelijk maakt elkaar te zien en horen is een zegen!

Dat werkt twee kanten op. Want in Zambia ben ik altijd blij als ik contact heb met familie en vrienden in Nederland. Wat is het dan nu ook genieten om zomaar even bij je ouders een bakkie te kunnen doen, te kunnen gaan fietsen met je vader, bij je broer of zus te kunnen binnenlopen, op te trekken met hun kinderen, te wandelen met vriendinnen en weer in Nunspeet naar de kerk te kunnen!

En hoe leuk is het als je prentenboek "Stiekem op stap" uitkomt en jezelf het eerste exemplaar in handen houdt, je nu een keer zelf kan genieten van het daarvoor ontvangen boeket én het boekje kan voorlezen voor het in de winkels ligt ...

Kortom, hier op mijn tijdelijke woonzolder zit een heel dankbaar mens! Er zijn zoveel zegeningen te tellen!

Een hartelijke groet,
Marjanne

Nu we weten dat Marjanne het verdere van dit jaar haar werk vanuit Nederland voortzet en hopelijk DV in januari 2021 weer naar Zambia kan, geeft dat in Nederland

nieuwe kansen.

Wilt u haar uitnodigen voor een presentatie of gastles?

Ze komt graag vertellen over
leven op het zendingsveld
en over Gods grote daden!

U kunt daarvoor rechtstreeks contact met haar opnemen via 06-57529719 of via marjannehendriksen@hotmail.com

